

STATSVERKSPROPOSITIONEN

I föregående års statsverksproposition erinrade försvarsministern om att 1958 års försvarsöversenskommelse gällde budgetåren 1958/61 och att för den skull nya överläggningar mellan de demokratiska partierna rörande försvarsutgifterna borde komma till stånd under år 1960. Uttalandet biträdades av 1960 års riksdag och med anledning härav tillsattes i april 1960 en parlamentarisk utredning rörande försvarets fortsatta kostnadsram m m. Utredningen som antog benämningen 1960 års försvarskommitté framlade sitt betänkande i mitten av december samma år.

Försvarskommittén, som bl a utförligt redovisar bedömningen av de senaste årens utrikespolitiska, militärpolitiska och militärtekniska utveckling samt de samhällsekonomiska och statsfinansiella förändringarna under samma tid, konstaterar att bedömningarna blir desamma som år 1958. Försvarskommittén förutsätter sålunda icke någon ändring i målsättningen för det militära försvaret sådan denna angivits genom beslut vid 1948 och 1958 års riksdagar. Försvarsministern, som ansluter sig till försvarskommitténs bedömningar, anför i anslutning härtill bl a följande: "För det militära försvaret bör målsättningen alltjämt vara, att det skall vara så sammansatt - inom given kostnadsram - samt kunna tillämpa en sådan strategi och taktik att vi pressar upp

en angripares minsta insats för att besätta svenskt territorium till att bli så stor som möjligt. Härigenom vinnes den starkast avhållande effekten på eventuellt förekommande aggressiva planer gentemot vårt land. Icke minst angeläget är härvid att betrakta tidsfaktorns betydelse. Vidare måste vår krigsmakt kunna avvisa neutralitetskränkningar i ett läge då i vår omvärld pågår krig, i vilket vi icke indragits. Det finns enligt min mening anledning betona angelägenheten av att frågor som rör totalförsvaret och dess utformning bedömes med utgångspunkt i en gemensam målsättning för våra försvarsansattningar och en enhetlig strategisk grundsyn. Vårt totala försvar måste med utnyttjande av hela folkets värnkraft vara i stånd att ge uttryck åt folkets levande försvarsvilja".

Försvarskommittén, som bl a haft att pröva de förslag som 1959 års besparingsutredning framfört, framhåller att utredningens förslag är av sådan natur att de i flertalet fall kräver ytterligare detaljutredningar för att kunna genomföras. Om besparingsförslagen efter ytterligare prövning kan genomföras utan menliga återverkningar på försvarseffekten anser försvarskommittén, att nettobesparingar som därvid kan uppkomma bör medföra motsvarande nedskärning av gällande kostnadsram.

I anslutning härtill föreslår försvarsministern att repetitionsövningarna vid armén och kustartilleriet under nästa budgetår försöksvis skall förkortas med 5 dagar till 25. Besparingar till följd av detta beräknas totalt till ca 5 milj kronor på berörda anslag.

Kommittén föreslår att utgifterna under såväl drift- som kapitalbudgeten skall redovisas inom en gemensam ram. Förskjutningar mellan dessa budgeter förutsättes kunna ske från år till år. Förslaget biträdades i princip av försvarsministern, men torde tidigast kunna tillämpas för budgetåret 1962/63.

Driftbudgeten

I fråga om de principer, som fastställdes av 1958 års riksdag rörande kompensation för pris- och lönestegringar och årlig uppräknings av försvarets kostnadsram med 2,5 % för teknisk utveckling anför kommittén, att dessa alltså bör gälla. Med utgångspunkt häri skulle kostnaderna för driftbudgeten under budgetåren 1961/62 och 1962/63 uppgå till 3035 resp 3110 milj kr. Försvarskommittén har emellertid ansett att medelstillelningen till civilförsvaret bör ökas samt funnit att det råder osäkerhet i bedömningen av luftförsvarets framtida utformning och med anledning härav föreslagit att de angivna beloppen skall reduceras med 35 resp 50 milj kr.

För budgetåret 1961/62 räknar kommittén med att 20 milj kr skall utnyttjas för förstärkning av civilförsvarets anslag.

Försvarsministern ansluter sig i princip till försvarskommitténs riktlinjer och föreslår för det militära försvaret för budgetåret 1961/62 en total kostnadsram om 3057 milj kr (inklusive medel för pris- och lönestegringar). Reduceringen av den totala ramen med 35 milj kr föreslås av försvarsministern i huvudsak drabba flygvapnets kostnadsram. Fördelningen på försvarsgrenarna och gemensamt framgår av tabellen t h.

I anslutning till redogörelsen för medelstillelningen för nästa budgetår understryker försvarsministern att arbetet på modernisering av krigsmakten samt höjd materiell och personell kvalitet kan fortsätta enligt de riktlinjer som angavs år 1958. En viss begränsning i fråga om materielanskaffningen blir dock erforderlig till

följd av den företagna minskningen med 35 milj kr.

Det förslag till kostnadsram som försvarskommittén framlagt avser endast budgetåren 1961/63. Frågan om försvarets kostnader för o m budgetåret 1963/64 samt de budgetprinciper som då skall tillämpas bör enligt kommittén bli föremål för nya överväganden liksom avvägningen mellan försvarsgrenarna. Utredning i berörda hänseenden bör vara fullföljd innan försvarsbeslut för budgetåret 1963/64 aktualiseras. Härvid bör bli resultatet av de utredningar och samstudier som pågår under överbefälhavarens ledning kunna utnyttjas som underlag. Försvarsministern ansluter sig till kommitténs uppfattning.

Flygvapnets anslag

Flygvapnets totala anslag för budgetåret 1961/62 är 1100 milj kr, exklusive medel för luftförsvarsrobot. För anskaffning av flygmateriel föreslås för 7-årsperioden 1961/68 en kostnadsram om 6142,6 milj kr varav för nästa budgetår avses 733,6 milj kr. Anskaffningen 1961/62 avser bl a fpl 35 "Draken", helikoptrar med utrustning, robotar samt materiel för Stril 60 och flygvapnets bassystem. Beställningsbemyndigandet föreslås liksom för innevarande budgetår till 720 milj kronor.

Anslaget till luftförsvarsrobot upptages i avvakten på särskild proposition med ett beräknat belopp av 102,6 milj kronor. I detta inkluderas

Försvarsgren m m	Anslag 1961/62 enl statsverkspropositionen	
	Mkr	%
Armén	944	30,9
Marinen	394	12,9
Flygvapnet	1) 1202	1) 39,3
Gemensamt	2) 517	16,9
Summa	3057	100,0

1) Inklusive 102 milj kr för luftförsvarsrobot (3,3 %).

2) Inklusive 60 milj kr för prisreglering.

42 milj kronor, som överförts från arméns tygmaterielanslag. Departementschefen framhåller härvid att den beslutade anskaffningen av luftvärnsroboten Hawk delvis innebär ersättning av luftvärnsartilleri varför kostnaderna för Hawkanskaffningen i viss utsträckning bör inverka på arméns anslag.

För drift- och underhåll av flygmateriel föreslås 161 milj kronor. Härjämte räknar departementschefen med att övrigt föreliggande medelsbehov skall kunna tillgodoses genom förbrukning av reservationsmedel. Tillgängliga medel bör därför enligt hans mening medge att den flygtid av 165.000 timmar, som chefen för flygvapnet ansett erforderlig m h t krigsduglighet och flygsäkerhet, kan tagas ut. Detta innebär en ökning av flygtidsuttaget i förhållande till innevarande år med 2500 timmar.

Avlöningsanslaget uppföres med ett beräknat belopp av 137,6 milj kronor. I avvaktan på särskild löneproposition som framlägges i mars månad, tar departementschefen ej ställning till anslagets exakta storlek.

Flygförvaltningens avlöningsanslag föreslås höjas från 25 milj kronor till 31,6 milj kronor. Höjningen föranledes främst av att vissa lönekostnader överföres från sakanslag till avlöningsanslag samt därjämte av vissa personalförstärkningar huvudsakligen vid flygplan-, elektro- och underhållsavdelningarna.

I avvaktan på en pågående utredning om statligt understöd åt aeroklubbens segelflygverksamhet föreslog departementschefen budgetåret 1960/61 att anslaget understöd åt privatflyget skulle reduceras till ca hälften av äskat belopp. Med hänsyn till vad som framkommit i nämnda utredning föreslår departementschefen nu att anslaget för budgetåret 1961/62 skall utgå med oförändrat belopp 366.000 kronor och räknar i detta sammanhang dessutom med att statsbidrag även bör utgå i fortsättningen.

ANDRA FÖRSVARSGRENNAR OCH FOA

I fråga om anslagen till andra försvarsgrenar och myndigheter kan följande nämnas:

För arméns tygmaterielplan föreslås en kostnadsram för 7-årsperioden 1961/68 om 2684,5 milj kronor och för 1961/62 ett anslag om 317 milj

kronor. Sistnämnda anslag innebär en minskning med 34 milj kronor i förhållande till innevarande år. Som nämnts under flygvapnets anslag "Luftförsvarsrobot" har dock 42 milj kronor överförts till detta anslag för att delvis täcka kostnaderna för anskaffning av luftvärnsrobot typ Hawk.

Som tidigare framhållits föreslås repetitionsövningarna under nästa budgetår förkortas med 5 dagar.

Marinens anslag till fartygsbyggnader och vapenmateriel föreslås för budgetåret 1961/62 till 164 milj kronor. Detta innebär en ökning med ca 18 milj kronor utöver tidigare planer vilket överensstämmer med ÖB direktiv för marinförvaltningens äskanden.

Liksom för armén föreslås att repetitionsövningar vid kustartilleriet under budgetåret 1961/62 förkortas med 5 dagar.

För att fortsätta den pågående utbyggnaden av organisationen av försvarets forskningsanstalt föreslås att en permanent fjärde avdelning inrättas. Hit avses forskningen rörande kärnvapnens verkningar samt skyddet mot dylika vapen koncentreras. Ett femtontal nya tjänster för kvalificerade forskare föreslås också tillkomma. Anslaget till forskningsverksamhet ökas med ca 1,5 milj kronor till 36 milj kronor.

Kapitalbudgeten

Medelstillsdelningen för försvaret under kapitalbudgeten var för budgetåret 1959/60 172 milj kr, vilket innebar en ökning med 55 milj kr jämfört med föregående år. Förhoppningarna om en ytterligare ökning för budgetåret 1960/61 infriades icke, utan kapitalramen sattes till 170 milj kr, d v s något mindre än 1959/60.

Beträffande budgetåret 1961/62 har 1960 års försvarskommitté föreslagit en i förhållande till 1960/61 oförändrad kapitalbudget, dock med kompensation för teknisk fördyring i likhet med vad som tillämpas för driftbudgeten, vilket för 1961/62 ger en ram om 174 milj kr. Departementschefen har i årets statsverksproposition anslutit sig till den av försvarskommittén föreslagna ramen.

Flygvapnets del av de äskade medlen framgår av nedanstående tabell. Som jämförelse anges flyg-

Försvarsledningsutredningens betänkande del I

1960 års försvarsledningsutredning avlämnade i december i fjol till försvarsministern sitt första betänkande om "Enhetlig ledning av krigsmakten". Utredningens direktiv har varit att framlägga förslag om organisationen av och verksamheten inom totalförsvarets och krigsmaktens högsta ledning samt den militära regionala ledningen. Försvarsministern har angett att såväl frågan om totalförsvarets som frågan om krigsmaktens högsta ledning är angelägen och brådskande. Utredningen har dock prövat om den sistnämnda frågan kan lösas för sig utan att man avvaktar utredningsresultaten beträffande totalförsvarets ledning. Skälet härtill är främst att det föreligger ett omfattande underlag för prövning av frågan om krigsmaktens högsta ledning i form av förslag från överbefälhavaren, vilka bygger på 1958 års försvarsledningskommittés betänkande. Denna kommitté, som var en expertutredning under ledning av generalmajor Kolmodin, avlämnade sitt betänkande i mars 1960.

Utredningen anser att frågan om krigsmaktens högsta lednings organisation kan lösas oberoende av hur totalförsvarsledningens och den

Forts. på nästa sida.

vapnets medelstillsdelning 1960/61 och av CFV anmälda medelsbehov för 1961/62. Beloppen är angivna i milj kr. Medel för markförvärv är ej inräknade.

	Anslag 1960/61	Av CFV anmälda behov 1961/62	Proposition 1961
Befästningar	ca 21	ca 30	ca 21
Byggnader utom befästningar	12,4	ca 15	7
Flygfältsarbeten (inklusive el och tele)	32	ca 50	29

För flygvapnets objekt under befästningars delfond upptar statsverkepropositionen 21 milj kr vilket sålunda bör jämföras med i CFV förslag till skakanden anmälda ca 30 milj kr. Den föreslagna medelstillsdelningen innebär en icke obetydlig begränsning av flygvapnets planerade

Utredningsledamöterna

Dessa ingår i 1960 års försvarsledningsutredning: Ordförande är statssekreteraren i försvarsdepartementet Karl Frithiofson och övriga ledamöter är riksdagsmännen A. K. Gillström och N.G. Svärd (första kammaren) samt S.M. Wedén och P.G.A. Svensson i Stenkyrka (andra kammaren). Generalmajor K.R. Kolmodin står som särskild sakkunning till utredningens förfogande. Huvudsekreterare resp biträdande sekreterare är byråchef N.V. Simonsson, försvarsdepartementet och överstelöjtnant F.A. Löwenhielm, Västernorrlands regemente.

byggnadsprogram. Huvuddelen av medlen eller ca 18 milj kr erfordras för den fortsatta utbyggnaden av strilssystem m/60. Resterande medel avses för ammunitions- och robotförråd samt radiostationer enligt radioplan 56.

För byggnader utom befästningar föreslås för flygvapnet i propositionen 7 milj kr jämfört med av CFV anmälda ca 15 milj kr. Den i propositionen föreslagna medelstillsdelningen tas till övervägande delen i anspråk för att fullfölja de byggnadsåtgärder som erfordras för att genomföra av statsmakterna beslutade organisationsförändringar vid F 14, F 15 och F 21. Återstående medel erfordras för utbyggnad av trafikledartorn vid tre flottiljer (F 12, F 13 och F 17), bombfällnings- och skjutplatser vid fyra flottiljer (F 6, F 9, F 15 och F 16) samt smärre nybyggnads- och förbättringsarbeten vid ett flertal flottiljer (motsv). Den begränsade medelstillsdelningen medför sålunda att en mängd angelägna objekt liksom tidigare måste skjutas på framtiden.

För flygfältsarbeten var medelstillsdelningen för budgetåret 1960/61 32 milj kr, varav 4 milj kr för el- och teleutrustning. För nästa budgetår föreslås i propositionen 29 milj kr totalt för flygfältsarbeten inklusive el- och teleutrustning. Anslaget för flygfältsarbeten är sålunda alltså starkt begränsat vilket medför att 1958 års flygplan - som förutsatte en medelstillsdelning om ca 50 milj kr per år - kommer att även fortsättningsvis bli avsevärt fördröjd.

regionala militära ledningens organisation kan komma att utformas. Utredningen har därför i det nu framlagda betänkandet begränsat sina förslag till att omfatta krigsmaktens högsta ledning. Den har därvid i väsentliga hänseenden anslutit sig till de synpunkter och förslag som 1958 års expertkommitté framlagt.

Såsom allmän grund för utredningens arbete har legat bedömningar rörande de krav det nutida kriget ställer på vår krigsmakt och dess högsta ledning. Utredningen har funnit att en mera samordnad och enhetlig högsta ledning i krig är nödvändig för att krigsmakten skall kunna fullgöra sina operativa uppgifter. Utredningen har vidare konstaterat, att det - främst med hänsyn till kravet på hög beredskap - bör råda största möjliga överensstämmelse mellan freds- och krigsorganisationerna. Bland annat av detta skäl bör även fredsorganisationen vara samordnad och enhetligt ledd. Detta gäller också ledningen av fredstida funktioner, vilka helt eller delvis bortfaller i krig, såsom långsiktig planering av materielanskaffning mm samt de s k förbandsproducerande funktionerna (ut-

bildning, mobiliseringsförberedelser etc.).

Ett genomgående tema i förslagen är att befogenheter och resurser i ökad grad koncentreras till ÖB. Han skall leda och samordna verksamheten inom krigsmakten samt inriktningen och utvecklingen av denna. Ledningen skall främst avse de viktigaste funktionerna, nämligen operativ verksamhet och långsiktplanering. ÖB skall styra och inrikta den militära förvaltningsverksamheten genom direktiv och anvisningar, göra avvägningar mellan olika behov inom krigsmakten samt tilldela centrala myndigheter kostnadsramar, inom vilka de har att uppgöra sina förslag till anslagsäskanden.

Utredningen har funnit att vissa mycket viktiga verksamhetsområden i nuläget icke alls eller i otillräcklig grad beaktas. Utredningen har därför ansett det nödvändigt att förelå en viss, om än ringa, personell förstärkning av den högsta ledningen. Om en dylik förstärkning av resurserna tillkommer, bedömer utredningen att de föreslagna ändringarna i ansvars- och uppgiftsfördelning också kan verka till ratio-

naliseringar längre sikt. Ledningen får nämligen då bättre möjligheter än i nuläget att själv föreslå val av riktiga utvecklingslinjer för krigsmakten. Därigenom kan högre försvarseffekt uppnås inom en given kostnadsram.

FORTSATT INDELNING I FÖRSVARSGRENAR

Utredningen har efter ingående överväganden funnit, att man för överskådlig tid måste räkna med en fortsatt indelning av krigsmakten i försvarsgrenar. Försvarsgrenarnas huvuduppgift skall vara att inom ramen för ÖB:s allmänna direktiv om utveckling och inriktning av krigsmakten ställa krigsdugliga förband till de operativa chefernas förfogande. Utredningen förutser emellertid, att förändringar i och förskjutningar mellan de nuvarande försvarsgrenarnas verksamhetsområden kan bli aktuella även inom den angivna perioden.

De viktigaste förslagen i den reform av krigsmaktens högsta ledning som utredningen framlägger är följande:

ÖB skall under Kungl. Maj:t vara ensam ansvarig för det operativa krigsförberedelsearbetet, för krigsmaktens inriktning samt för avvägning mellan olika behov inom krigsmakten. Han fattar i fred och i krig ensam beslut. I grundläggande frågor fattar han i fredstid sina beslut i militärledningen efter att ha inhämtat försvarsgrenschefernas uppfattningar och råd. ÖB biträdes av försvarsstaben som omorganiseras till att bli en allsidigt sammansatt stab. Den viktigaste förändringen är härvid, att ett organ för beredning av ärenden om operativt krigsförberedelsearbete tillkommer. Detta organ, benämnt operationsledningen, övertar de operativa uppgifter som nu ankommer på sektion I i den nuvarande försvarsstaben samt på marin- och flygstaberna. Ledningen av långsiktplaneringen utövas i planeringsledningen, vars grund utgöres av den nu provisoriskt inrättade planeringssektionen i försvarsstaben. Det ökade personalbehovet i den omorganiserade försvarsstaben tillgodoses genom överflyttning av beställningar från försvarsgrensledningarna samt genom tillkomst av tio nya beställningar. Den nuvarande sektion III föreslås upphöra. En särskild upplysningsavdelning tillkommer och knytes t v till sektion II. Avdelningen kan i framtiden komma att få en fristående ställning. I krig samordnar försvarsstabschefen den opera-

tiva verksamheten inom högkvarteret. Försvarsgrenscheferna är ansvariga inför Kungl. Maj:t och ÖB för organisation, utbildning, utrustning, personaltjänst, värnpliktsväsende och mobiliseringsarbete inom försvarsgrenens verksamhetsområde. Försvarsgrenschefer insänder sina framställningar till Kungl. Maj:t genom ÖB.

GEMENSAM INTENDENTURFÖRVALTNING

Utredningen föreslår vidare att en för krigsmakten gemensam intendenturförvaltning skall tillkomma samt att försvarsgrenschefernas chefskap över försvarsgrensövervaltningarna upphör. Förvaltningsverksamheten inriktas genom direktiv och anvisningar från ÖB och försvarsgrenscheferna.

Förvaltningsverksamheten samordnas i försvarets förvaltningsdirektion, vars verksamhet förutsättes bli utökad bl a genom att huvudförvaltningsprincipens innebörd vidgas. Anordningar föreslås vidtagna för att säkerställa, att de stabsmässiga aspekterna på en fråga blir klarlagda, innan direktionen fattar beslut. För att ett intensivare arbete skall kunna utföras inom tygförvaltningsområdet, skall ärenden som berör enbart detta område handläggas av ett mindre antal ledamöter. Om direktionen i en fråga av stor betydelse icke kan nå enighet, skall ÖB under vissa förutsättningar inträda som ordförande och ensam fatta direktionens beslut, varvid dock ledamöterna skall ha rätt att reservera sig.

Ledningen av krigsmaktens budgetarbete skall utövas av ÖB, som äger utfärda härför erforderliga direktiv. ÖB skall ha befogenhet att pålägga försvarsgrenscheferna ansvaret för anslagsavvägningen inom de kostnadsramar, som han tilldelar försvarsgrenarna för deras förslag till anslagsäskanden. Försvarsgrenscheferna bör ha anvisningsrätt gentemot den gemensamma intendenturförvaltningen och vederbörlig tygförvaltning med avseende å upprättande av förelag till äskanden.

Utredningen anser att dess förslag rörande ansvars- och arbetsfördelning samt organisation främst av försvarsstaben bör genomföras med början budgetåret 1961/62. Erforderliga instruktionsbestämmelser mm bör med hänsyn härtill snarast utarbetas. Konsekvenserna framför

allt för försvarsgrensstaberna bör bli föremål för studium och undersökningar. En allmän översyn av dessa staber bör ske med sikte på att erforderliga förändringar skall kunna genomföras från och med budgetåret 1962/63.

Betänkandet är enhälligt utom beträffande chefskapet över armétyg- marin- och flygförvaltningarna, där herrarna Wedén och Kolmodin anser att försvarsgrenscheferna alltjämt bör vara chefer för respektive förvaltningar.

CFV:s yttrande över försvarsledningsutredningen

Chefen för flygvapnet har i tidigare yttranden över 1958 års försvarsledningskommittés (FLK) betänkande och Överbefälhavarens i anslutning därtill avgivna förslag i princip biträtt huvudförslagen till ändrad utformning av krigsmaktens högsta ledning. I likhet med vad som anförts i dessa yttranden biträder CFV i allt väsentligt de synpunkter och förslag, som nu framförs av försvarsledningsutredningen.

FLYGVAPENCHEFENS RESERVATIONER

Däremot kan chefen för flygvapnet inte ansluta sig till vad utredningen anför om ersättare för Överbefälhavaren. Som en logisk konsekvens av försvarsgrenschefernas ställning som ställföreträdare för Överbefälhavaren anser CFV att äldste försvarsgrenschefer automatiskt bör inträda som Överbefälhavare vid förfall för denne. Härigenom kan kontinuiteten i den högsta ledningen bäst tillgodoses. Föreskrifter i detta hänseende bör utfärdas redan i fredstid.

CFV har intet att erinra mot grundtanken rörande Överbefälhavarens ökade inflytande, men med hänsyn till den ökade arbetsbelastningen för försvarsstaben ställer CFV sig tveksam inför förslaget att varje framställning mm från försvarsgrenschefer, som berör en förbandsproducerande funktion, skall insändas genom Överbefälhavaren. Risk föreligger därvid för att försvarsstabens befattning med mindre betydelsefulla frågor kan få en sådan omfattning att de mera väsentliga frågorna blir eftersatta. Vidare skulle i många fall säkerligen onödigt dröjemål uppkomma vid ärendenas behandling. En sådan utveckling är inte godtagbar. CFV ifrågasätter om inte avsett syfte bättre kan upp-

nås genom en föreskrift med innebörd att avskrifter av framställningar mm av här avsedd art regelmässigt skall tillställas Överbefälhavaren. Genom en sådan ordning tillförsäkras Överbefälhavaren fortlöpande informationer rörande de nämnda verksamhetsgrenarna och kan - om han så finner det påkallat - ingripa i handläggningen genom att avge ett yttrande.

I fråga om press- och filmavdelningen (nuvarande sektion III) innebär utredningens förslag att denna skall infogas i försvarsstabens sektion II, medan den i Överbefälhavarens förslag placerats som en direkt under försvarsstabschefen lydande sektion. Med hänsyn till den vikt som bör tillmätas den militära upplysningstjänsten och de därmed sammanhängande kraven på kvalificerad ledning av denna, anser CFV att den av Överbefälhavaren föreslagna placeringen är att förorda.

INGEN ÄNDRING AV FÖRVALTNINGARNAS LEDNING

Chefskapet över försvarsgrensförvaltningarna bör enligt utredningen inte längre tillkomma försvarsgrenscheferna, vilkas inflytande på förvaltningsverksamheten i stället föreslås säkerställas genom rätt att meddela förvaltningarna vissa anvisningar mm. CFV delar inte denna uppfattning, utan anser det nödvändigt att den nuvarande ordningen består. Med hänsyn till de komplicerade vapensystemen inom luftförsvaret fordras nämligen ett nära samarbete mellan flygstaben och flygförvaltningen för att såväl taktiska och organisatoriska som tekniska faktorer skall kunna bli beaktade vid utvecklingen och anskaffningen av vapensystemen. Planering, teknisk forskning och utveckling, krigsplanläggning samt taktisk och teknisk utbildning hänger så nära samman när det gäller flygvapnets materiel att personal såväl från flygstaben som från flygförvaltningen gemensamt måste bearbeta problem tillhörande de uppräknade grupperna.

Samarbetet leder fram till gemensamma föredragningar inför högsta ledningen för flygvapnet och flygförvaltningen och de beslut som fattas bör bli bindande både för flygvapnet och flygförvaltningen. Förutsättningen för att en sådan handläggning skall säkerställas är att chefskapet för de båda organisationerna förenas i en person.